

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 7C/181/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2714205096
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimíra Slobodová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2015:2714205096.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudkyňou JUDr. Vladimírou Slobodovou v právnej veci navrhovateľa: Y. V., W.. XX.XX.XXXX, F. A.Á. XXXX/X, L., občan SR, zast. JUDr. Jánom Pekarom, advokátom, AK so sídlom Potočná 191/39, Skalica proti odporcovi: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., AK so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 47 233 516, o zrušenie tuzemského rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

Súd zrušuje rozhodcovský rozsudok sp. zn. RK-PC-725/14-LP zo dňa 15.7.2014 vydaného Stálym rozhodcovským súdom Victoria rozhodcovský súd v Žiline, so sídlom Vojtecha Tvrdého 793/21, 010 11 Žilina, v konaní pred rozhodcom JUDr. Luciou Pohančeničovou, ktorým bola účastníkovi rozhodcovského konania Y. V., W.. XX.X.XXXX, F. A.Á. XXXX/X, XXX XX L., uložená povinnosť uhradiť sumu 1932,40 eur s príslušenstvom, a to zmluvou pokutou vo výške 0,04% denne a úrok z omeškania vo výške 1,15% ročne: zo sumy 62,69 eur od 25.1.2013 do 30.1.2013, zo sumy 62,69 eur od 25.2.2013 do 27.2.2013, zo sumy 62,69 eur od 25.3.2013 do 1.4.2013, zo sumy 62,69 eur od 25.4.2013 do 21.5.2013, zo sumy 62,69 eur od 25.5.2013 do 30.5.2013, zo sumy 62,69 eur od 25.6.2013 do 2.7.2013, zo sumy 62,69 eur od 25.7.2013 do 23.9.2013, zo sumy 62,69 eur od 25.8.2013 do 23.9.2013, zo sumy 62,38 eur od 24.9.2013 do 21.10.2013, zo sumy 62,69 eur od 25.9.2013 do 21.10.2013, zo sumy 62,07 eur od 22.10.2013 do 25.11.2013, zo sumy 62,69 eur od 25.10.2013 do 25.11.2013, zo sumy 61,76 eur od 26.11.2013 do 22.12.2013, zo sumy 62,69 eur od 25.11.2013 do 22.12.2013, zo sumy 61,76 eur od 23.12.2013 do 25.3.2014, zo sumy 51,70 eur od 26.3.2014 do zaplatenia, zo sumy 62,69 eur od 25.12.2013 do zaplatenia, zo sumy 62,69 eur od 25.1.2014 do zaplatenia, zo sumy 62,69 eur od 25.2.2014 do zaplatenia, zo sumy 1692,63 eur od 3.3.2014 do zaplatenia, a to až do dňa kedy táto zmluvná pokuta spolu s týmto úrokom z omeškania dosiahne celkovo sumu 1170 eur, pričom odo dňa nasledujúceho od dosiahnutia tejto sumy je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi iba úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne zo duma 1932,40 eur do zaplatenia, poplatok za rozhodcovského konanie vo výške 31,80 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 321,75 eur a to všetko do troch dní od nadobudnutia rozsudku.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi k rukám jeho právneho zástupcu náhradu trov právneho zastúpenia v sume 350,02 eur, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporca je povinný zaplatiť súdny poplatok za návrh v sume 99,50 eur na účet: L. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX Slovenskej pošty a.s., Partizánska cesta 9, Banská Bystrica, a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu v zmysle pripustenej zmeny petitu domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku sp. zn. RK-PC-725/14-LP zo dňa 15.7.2014 vydaného Stálym

rozhodcovským súdom Victoria v Žiline v konaní pred rozhodcom JUDr. Luciou Pohančeničkovou, ktorým bola navrhovateľovi uložená povinnosť zaplatiť sumu s úrokom s omeškania, poplatok za rozhodcovského konanie a trovy právneho zastúpenia, ako je to uvedené vyššie v petite rozsudku.

Právny zástupca navrhovateľa sa v rámci argumentácie odvolal na ustanovenia § 33 ods. 2, §40 ods.1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, §3, § 37 ods. 1, § 39, § 52 ods. 1, § 53 ods. 1,5, § 53 ods. 4 písm. r), § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 5 z. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Návrh odôvodnil absenciou právomoci Stáleho rozhodcovského súdu Victoria rozhodcovský súd v Žiline z dôvodov: a) rozhodcovská zmluva je podľa § 37 ods. 1 OZ neplatná; b) rozhodcovská doložka v Rozhodcovskej zmluve je podľa § 53 ods. 4 písm. r) OZ neplatná pre neprijateľnosť, c) navrhovateľ nemal možnosť skutočne sa oboznámiť s podmienkami konania a vnútornými predpismi rozhodcovského súdu a preto sú neplatné podľa § 53 ods. 4 písm. a) OZ.

Podľa navrhovateľa je rozhodcovská zmluva určujúca právomoc súdu príslušného na konanie neurčitá, lebo neobsahuje špecifikáciu sporov, na ktoré sa má vzťahovať. Predmetnú zmluvu považuje za neplatnú podľa § 37 OZ. Je toho názoru, že zmluva o revolvingovom úvere č. 8500016992 z 29.10.2012 je zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Rozhodcovská zmluva je absolútne neplatná podľa § 53 ods. 5 OZ, lebo nebola vyjednaná individuálne. Rozhodcovskú zmluvu považuje za neplatnú aj s odkazom na čl. 6 ods. 1 a čl. 3 ods. 1 smernice Rady 93/13 EHS z 5.4.1993, § 52 a nasl. OZ, čl. 144 ods. 1 a čl. 7 ods. 2 Ústavy SR, rozsudok Oceáno Grupo Editorial a Salvat Editores, C-240/98 až C -244/9. Podľa navrhovateľa došlo k narušeniu rovnováhy medzi zmluvnými stranami a v konaní pred Stálym rozhodcovským súdom Victoria rozhodcovský súd neboli zohľadnené normy na ochranu spotrebiteľa. Má pochybnosť aj o objektívnosti rozhodcovského súdu, lebo ho vybral odporca. Navrhovateľ považuje za neplatnú podmienku aj zmluvnú pokutu uvádzanú v článku 14 bod 14.1. Zmluvy o revolvingovom úvere. Zmluvné dojednania v Zmluve o revolvingovom úvere považuje za neplatné aj podľa § 3 ods. 1 OZ, § 39 OZ.

Zároveň požiadal o odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku sp. zn. RK-PC-725/14-LP zo dňa 15.7.2014 vydaného Stálym rozhodcovským súdom Victoria rozhodcovský súd v Žiline.

OS Skalica uznesením č. k. 7C/181/2014-45 zo dňa 15.10.2014 povolil odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku sp. zn. RK-PC-725/14-LP zo dňa 15.7.2014. predmetnú uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 30.3.2015.

Navrhovateľ na podanom návrhu trval. Odporca žiadal návrh zamietnuť.

Súd vykonal dokazovanie žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru/ zmluvou o revolvingovom úvere zo dňa 29.10.2012, rozhodcovskou zmluvou č. 850001699222 zo dňa 29.10.2012, oznámením veriteľa o schválení úveru veriteľovi - zmluvy o revolvingovom úvere č. 850001699222 zo dňa 29.10.2012, žalobou odporcu podanou na rozhodcovský súd, rozhodcovským rozsudkom sp.zn. RK-PC-725/14-LP zo dňa 15.7.2014, pripojeným spisom Victoria rozhodcovského súdu v Žiline sp. zn. RK-PC-725/14-LP, zmluvnými dojednaniaми zmluvy o revolvingovom úvere, písomnými vyjadreniami účastníkov konania, ako i ostatným obsahom spisu a zistil tento skutkový stav veci:

Navrhovateľ ako spotrebiteľ vyplnil dňa 23.10.2012 v Skalici časť údajov na listine označenej ako „ Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/ zmluvu o revolvingovom úvere, číslo zmluvy (VS): 8500016992“, v ktorej žiadal o poskytnutie čiastky úveru 1.170 eur. Odporca ako právnická osoba vyplnil dňa 29.10.2012 v Bratislave časť údajov na listine označenej ako „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/ zmluvu o revolvingovom úvere, číslo zmluvy (VS): 8500016992“, v ktorej schválil navrhovateľovi poskytnutie čiastky úveru 1.170 eur. V oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi z 29.10.2012 (zmluva o revolvingovom úvere č. 8500016992) je okrem iného uvedené, že bola schválená výška úveru 1.170 eur, výška mesačnej splátky 62,69 eur po dobu 42 mesiacov, RPMN 65,46 %, celková čiastka na splatenie dlžníkom v sume 2.632,98 eur. Navrhovateľ s odporcom uzatvorili dňa 29.10.2012 rozhodcovskú zmluvu č. 8500016992, v zmysle ktorej akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami zmluvy o revolvingovom úvere s číslom zmluvy totožným ako je číslo tejto rozhodcovskej zmluvy budú riešené cestou súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní. Podľa rozhodcovskej zmluvy v písomnej forme dlžník nie je povinný prijať návrh tejto rozhodcovskej zmluvy zo strany veriteľa, pričom vyhlasuje, že o tejto skutočnosti bol zo strany veriteľa jasne a zrozumiteľne informovaný. Podľa rozhodcovskej zmluvy je dlžník oprávnený od rozhodcovskej zmluvy odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu do štrnástich kalendárnych dní od uzavretia rozhodcovskej zmluvy. Navrhovateľ pri výsluchu pred súdom uviedol, že podpisoval

všetky listiny v deň, keď žiadal o úvere. Pán R. uzatvárajúci zmluvu v mene odporcu mu nevysvetlil pojem rozhodca, rozhodcovská zmluva.

Odporca doručil dňa 25.6.2014 na Stály rozhodcovský súd Victoria rozhodcovský súd v Žiline žalobu proti Y. V., W.. XX.XX.XXXX a žiadal, aby bola uložená povinnosť Y. V. (v tomto konaní je to navrhovateľ) zaplatiť spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. sumu 1932,40 eur s príslušenstvom, a to zmluvou pokutou vo výške 0,04% denne a úrok z omeškania vo výške 1,15% ročne: zo sumy 62,69 eur od 25.1.2013 do 30.1.2013, zo sumy 62,69 eur od 25.2.2013 do 27.2.2013, zo sumy 62,69 eur od 25.3.2013 do 1.4.2013, zo sumy 62,69 eur od 25.4.2013 do 21.5.2013, zo sumy 62,69 eur od 25.5.2013 do 30.5.2013, zo sumy 62,69 eur od 25.6.2013 do 2.7.2013, zo sumy 62,69 eur od 25.7.2013 do 23.9.2013, zo sumy 62,69 eur od 25.8.2013 do 23.9.2013, zo sumy 62,38 eur od 24.9.2013 do 21.10.2013, zo sumy 62,69 eur od 25.9.2013 do 21.10.2013, zo sumy 62,07 eur od 22.10.2013 do 25.11.2013, zo sumy 62,69 eur od 25.10.2013 do 25.11.2013, zo sumy 61,76 eur od 26.11.2013 do 22.12.2013, zo sumy 62,69 eur od 25.11.2013 do 22.12.2013, zo sumy 61,76 eur od 23.12.2013 do 25.3.2014, zo sumy 51,70 eur od 26.3.2014 do zaplataenia, zo sumy 62,69 eur od 25.12.2013 do zaplataenia, zo sumy 62,69 eur od 25.1.2014 do zaplataenia, zo sumy 62,69 eur od 25.2.2014 do zaplataenia, zo sumy 1692,63 eur od 3.3.2014 do zaplataenia, a to až do dňa kedy táto zmluvná pokuta spolu s týmto úrokom z omeškania dosiahne celkovo sumu 1170 eur, pričom odo dňa nasledujúceho od dosiahnutia tejto sumy je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi iba úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne zo suma 1932,40 eur do zaplataenia, poplatok za rozhodcovského konanie, trovy právneho zastúpenia.

Stály rozhodcovský súd Victoria rozhodcovský súd v Žiline vyhovel žalobe v celom rozsahu rozhodcovským rozsudkom č. k. RK-PC-725/14-LP zo dňa 15.7.2014. Predmetný rozhodcovský rozsudok prevzal navrhovateľ (Y. V.) dňa 25.7.2014 a následne navrhovateľ doručil na Okresný súd Skalica dňa 20.8.2014 žalobu na zrušenie rozhodcovského rozsudku. Na rozhodcovskom rozsudku je vyznačená právoplatnosť na deň: 12.8.2014.

Právny zástupca odporcu v rámci písomných vyjadrení k návrhu uviedol, že návrh nezodpovedá skutkovému a právnemu stavu plynúcemu z rozhodcovského konania sp. zn. RK-PC-725/14-LP. právomoc rozhodcovského súdu bola založená rozhodcovskou zmluvou, nie rozhodcovskou doložkou zahrnutou do nejakej štandardnej zmluvy, ako je to tvrdené navrhovateľom. Rozhodcovská zmluva nebola ani súčasťou všeobecných podmienok či inej zmluvy a navrhovateľ mohol i pri odmietnutí ju uzavrieť bez akýchkoľvek dôsledkov uzavrieť zmluvu o revolvingovo úvere. Z rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že jej uzavretie nie je podmienkou uzavretia samotnej zmluvy o revolvingovom úvere. Pri svojej argumentácii sa odvolal na body 2 a 7 rozhodcovskej zmluvy, aj na rozhodovacia činnosť NS SR a uznesenie sp. zn. 3M Cdo 14/2011 zo dňa 22.11.2012). právny zástupca je presvedčený, že rozhodcovská zmluva spĺňa charakter individuálneho ustanovenia a preto nemôže byť neprijateľnou podmienkou, čo mu vyplýva aj z textu čl. 2 predmetnej rozhodcovskej zmluvy. nesúhlasí s tvrdením navrhovateľa, že uzavretie rozhodcovskej zmluvy je podmienkou schválenia úveru, lebo už v úvode rozhodcovskej zmluvy je poučenie o možnosti neuzatvoriť rozhodcovskú zmluvu bez akýchkoľvek následkov na uzatvorenie hlavnej zmluvy o úvere. Poukázal na to, že navrhovateľ mal možnosť odstúpiť od zmluvy do 14 dní bez uvedenia dôvodu. Navrhovateľovi nie je zrejmé, akým iným spôsobom by mal preukázať individuálnosť dojednania rozhodcovskej zmluvy než písomným poučením dlžníka o možnosti neuzatvoriť rozhodcovskú zmluvu bez vplyvu na uzavretie zmluvy o úvere. Zároveň sa odvoláva napríklad na uznesenie KS v Žiline sp. zn. 8CoE/4/2014 zo dňa 31.1.2014, uznesenie KS v Banskej Bystrici sp. zn. 1CoE/328/2013 zo dňa 10.12.2013.

Právny zástupca odporcu k návrhu ďalej uviedol, že z gramatického a logického výkladu § 53 ods. 4 písm. r) OZ a aj z obsahu dôvodovej správy k tomuto ustanoveniu vyplýva, že rozhodcovská zmluva by nespĺňali definíciu ani neprijateľnej podmienky. z samotnej formulácie rozhodcovskej zmluvy mu vyplýva, že spory zo zmluvy o revolvingovom úvere môžu byť riešené pred všeobecným súdom alebo pred rozhodcovským súdom, teda konanie pred rozhodcovským súdom je len alternatívne. § 53 ods. 4 písm. r) OZ nerieši situáciu, kedy návrh podáva dodávateľ. Za nedôvodný považuje aj argument navrhovateľa o neprijateľnosti miesta rozhodcovského konania, lebo to konanie je písomné, pritom navrhovateľ v rozhodcovskom konaní nepodal žiadne písomné vyjadrenie k veci, nepodal žiadnu námietku. V súvislosti s povinnosťou navrhovateľ uhradiť sankcie sa odvolal na §53b ods. 1 OZ, § 3a nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. V súvislosti s zmluvnými sankciami uvádzanými v zmluvných podmienkach ako nedeliteľnej časti zmluvy o revolvingovom úvere vychádzal z toho, že zákon nevyžaduje, aby boli jednotlivé strany tvoriace listinu o právnom úkone samostatne podpisované.

Z toho mu vyplýva, že je zachované aj písomné dojednanie o zmluvnej pokute. K tvrdeniu navrhovateľa, že mu neboli známe pravidlá rozhodcovského konania uviedol, že existovala a existuje objektívne možnosť oboznámiť sa s predpismi rozhodcovského súdu.

Právny zástupca odporcu je toho názoru, že nemožno spotrebiteľa postaviť do úlohy absolútne nezodpovedného za vlastné rozhodovanie. Navrhovateľ v zmysle zmluvných podmienok neodstúpil od zmluvy a rovnako finančné prostriedky nebolo vrátené veriteľovi na jeho účet. Zmluva o revolvingovom úvere podľa neho obsahuje počet splátok, dátum splatnosti v mesiaci i výšku splátky, pritom tvrdenie o povinnom rozpisovaní splátky nemá oporu v žiadnom zákone. Žiadal návrh zamietnuť a priznať mu náhradu trov právneho zastúpenia.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 54b ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o rozhodcovskom konaní“), ustanovenia tohto zákona sa použijú aj na konania začaté pred 1. januárom 2015.

Podľa § 40 ods. 1 písm. a) bod 1 zákona o rozhodcovskom konaní, tuzemský rozhodcovský rozsudok môže byť zrušený príslušným súdom len na základe žaloby účastníka rozhodcovského konania podanej proti druhému účastníkovi rozhodcovského konania, ak účastník rozhodcovského konania preukáže, že nemal spôsobilosť uzavrieť rozhodcovskú zmluvu, rozhodcovská zmluva nebola uzavretá v súlade s právnym poriadkom, podľa ktorého sa na základe dohody zmluvných strán mala rozhodcovská zmluva uzavrieť, alebo že takáto dohoda nebola uzavretá, podľa právneho poriadku rozhodcovská zmluva uzavrieť, alebo že takáto dohoda nebola uzavretá, podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 ods. 1,2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov, v znení účinnom ku dňu uzavretia rozhodcovskej zmluvy, t.j. do 29.10.2012 (ďalej len „Občiansky zákonník“), Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa čl. 3 b. 1 Smernice č. 13/1993 Rady EHS zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podľa § čl. 3 ods. 1 Rady 93/13/EHS o neprimeraných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách nekalou podmienkou je podmienka, ktorá napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy ku škode spotrebiteľa. Žiada sa dodať, že slovenské znenie smernice používa pojem "nekalosť", ktorý bol v rámci transpozície do slovenského právneho poriadku preformulovaný na "neprijateľnosť". Preto je možné vychádzať z toho, že ide o synonymické pojmy.

Predmetom konania je návrh na zrušenie rozhodcovského rozsudku sp. zn. RK-PC-725/14-LP zo dňa 15.7.2014 vydaného Stálym rozhodcovským súdom Victoria v Žiline v konaní pred rozhodcom JUDr. Luciou Pohančenkovou.

Súd vychádzal z toho, že navrhovateľ má na takomto určení daný naliehavý právny záujem s odkazom na § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Vo všeobecnosti platí, že spotrebiteľ sa môže domáhať ochrany svojho práva proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany proti porušiteľovi na súde. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav. Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé prívodiť ujmu spotrebiteľovi. (§ 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa)

Vykonaným dokazovaním dospel súd k záveru, že rozhodcovská zmluva uzatvorená medzi navrhovateľom ako spotrebiteľom a odporcom ako dodávateľom dňa 29.10. 2012 nie je uzatvorená v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky. Odporca poukazoval predovšetkým na skutočnosť, že rozhodcovská zmluva je uzatvorená na samostatnej listine a že je individuálne uzavretým právnym úkonom. K uvedenému súd uvádza, že ak má byť rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom právom akceptovateľná ako prejav jeho zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 16. 01. 2013). Odporca v konaní nesplnil dôkazné bremeno preukázania tejto skutočnosti podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Kvalifikačným kritériom pre záver, že nejde o individuálne vyjednanú zmluvnú podmienku je stav, ak zmluvné podmienky boli vopred pripravené a nebolo možné meniť ich obsah, čo je daný prípad podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Súdna kontrola je možná aj za stavu, že zmluvný vzťah hlavný a vedľajší bol vyjadrený v samostatných listinách. Niet dôvod vylúčiť súdnu kontrolu formulárovej zmluvy len preto, že je na samostatnej listine, ak nebola hodnoverne preukázaná vôľa spotrebiteľa individuálne si vyjednať, aby prípadné spory riešil rozhodca (v danej veci predformulovaný na tlačive dodávateľa). Podstatou individuálne nevyjednanej (v danej veci predformulovaný na tlačive dodávateľa). Podstatou individuálne nevyjednanej rozhodcovskej zmluvy je to, že bola vopred dodávateľom naformulovaná bez možnosti zmeny jej obsahu a to je práve aj prípad typových rozhodcovských zmlúv, ktoré sa predkladajú spotrebiteľom na podpis a majú vyvolať dojem, že si ich vyžiadali spotrebiteľia. Odporca individuálnosť rozhodcovskej zmluvy preukazuje písomným poučením navrhovateľa ako dlžníka o možnosti neuzatvoriť rozhodcovskú zmluvu bez vplyvu na uzavretie zmluvy o úvere v začiatkových ustanoveniach. Súd vychádzal z myšlienkového pochodu, že dojednanie je dvojstranným právnym úkonom, pritom poučenie zo strany odporcu bolo len „jednostranným“ poučením, t.j. konštatovaním podmienok v predtlačenej forme bež možnosti, aby do nich dlžník zasiahol akoukoľvek individuálnou úpravou.

Vychádzajúc z obsahu rozhodcovskej zmluvy je zrejmé, že jediné skutočnosti, ktoré sa do rozhodcovskej zmluvy dodatočne dopisovali (tzn. tie, ktoré neboli vopred formulárovo pripravené dodávateľom), boli: číslo zmluvy, údaje o dlžníkovi (meno, priezvisko, adresa trvalého bydliska a dátum narodenia), deň a miesto podpisu zmluvy a podpisy zmluvných strán. Samotný obsah a jednotlivé náležitosti rozhodcovskej zmluvy boli vopred pripravené dodávateľom (odporcom) a spotrebiteľ (navrhovateľ) ich nemohol ovplyvniť. Na tejto skutočnosti nič nemení ani tvrdenie odporcu, že v zmysle znenia rozhodcovskej zmluvy táto nemala byť podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere (t.j. „hlavnej“ zmluvy). Toto vyhlásenie je totiž nevyrazne zakomponované do ostatného textu rovnako ako aj prehlásenie, že dlžník bol poučený o dôsledkoch uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy.

Táto skutočnosť vzbudzuje odôvodnené pochybnosti o tom, že navrhovateľ sa skutočne oboznámil s obsahom rozhodcovskej zmluvy a následkami jej uzavretia, čo ešte umocňuje to, že zmluva bola podpísaná v rovnaký deň, ako zmluva o revolvingovom úvere a teda nie v čase vyššej bdelosti spotrebiteľa po vzniku sporu, ale už na samom začiatku zmluvného vzťahu, kedy jej spotrebiteľ nemusel prikladať vyšší význam, keď jeho vôľa smerovala primárne k uzavretiu hlavnej zmluvy a získaniu úveru. Uvedené závery potvrdzuje aj výsluch navrhovateľa, ktorý uviedol, že všetky listiny podpisoval v deň žiadania o úver. Predformulovanie určitých náležitostí dodávateľom v písomnej forme do rozhodcovskej zmluvy ešte neznamená, že tomu skutočne tak aj je a že spotrebiteľ teda mal možnosť odmietnuť uzavrieť rozhodcovskú zmluvu. Rozhodcovská zmluva nie je individuálne dojednaná, nakoľko v ustanovení § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka je zakotvená vyvrátiteľná právna domnienka, že každá zmluva medzi spotrebiteľom a dodávateľom sa nepovažuje, pokiaľ nie je poskytnutý dôkaz opaku, za dojednanú individuálne, ale sa považuje za zmluvu štandardnú. Túto domnienku nie je povinný vyvracať spotrebiteľ ani súd ale dodávateľ. Rovnako čl. 4 smernice 93/13/EHS zakotvuje, že keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že zmluvnú podmienku dojednal individuálne, dôkaz tohto tvrdenie zaťažuje predajcu alebo dodávateľa. Bolo teda na odporcovi ako dodávateľovi, aby v konaní preukázal, že navrhovateľ ako spotrebiteľ mohol odmietnuť uzavretie rozhodcovskej zmluvy bez toho, aby to malo pre neho nepriaznivý následok spočívajúci v neposkytnutí peňažných prostriedkov. Obranu odporcu spočívajúcu v tvrdení o individuálnom dojednaní rozhodcovskej zmluvy vyvracia už samotná rozhodcovská zmluva, ktorú nerobí individuálne dojednanou iba skutočnosť, že je pripravená na samostatnej listine. Odporca poukazoval tiež na skutočnosť, že rozhodcovská zmluva nie je v rozpore s ustanovením § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka, pretože nenúti spotrebiteľa podriaďiť sa rozhodcovskému konaniu. K uvedenému súd uvádza, že zo znenia rozhodcovskej zmluvy síce vyplýva, že spory medzi účastníkmi zmluvného vzťahu nemusia byť riešené len v rozhodcovskom konaní, ale aj v súdnom konaní, ide ale len o zdanlivú alternatívu, pretože výber spočíva na odporcovi, ktorým je vo väčšine prípadov práve dodávateľ, ako veriteľ. Ten evidentne sleduje riešenie sporov práve v rozhodcovskom konaní, čo je aj dôvod, pre ktorý rozhodcovskú zmluvu naformuloval. O doložku, ktorá vyžaduje, aby spotrebiteľ riešil spory výlučne v rozhodcovskom konaní ide aj vtedy, ak síce spotrebiteľ podľa nej má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym súdom, ale ak by podľa tejto doložky začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa, spotrebiteľ by bol nútený nezvratne podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Dôsledkom rozhodcovskej zmluvy, ktorá je svojou podstatou taktiež spotrebiteľskou zmluvou je, že spotrebiteľovi je odopretá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom vo všetkých prípadoch, ak dodávateľ podá voči spotrebiteľovi žalobu na vopred ním vybranom rozhodcovskom súde. Spotrebiteľovi je tak odopretá možnosť brániť svoje práva vo všetkých sporoch, v ktorých sa domáha svojich práv v rozhodcovskom konaní dodávateľ. Znenie rozhodcovskej doložky neodporuje síce doslovnému zneniu zákonného ustanovenia, avšak svojimi dôsledkami sleduje ten cieľ, aby predmetné ustanovenie dodržané nebolo, teda zákon obchádza (in fraudem legis). O obchádzanie zákona ide vtedy, ak je právnym úkonom dohodnuté niečo, čo síce nie je so zákonom v priamom rozpore, avšak svojimi dôsledkami sleduje cieľ, aby zákon nebol dodržaný (nálež Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PL.ÚS 16/95 zo dňa 24.5.1995). Obchádzanie zákona spočíva vo vylúčení právne záväzného pravidla správania sa zámerným použitím prostriedkov, ktoré samy osebe nie sú zákonom zakázané, v dôsledku čoho sa nastolený stav javí z hľadiska pozitívneho práva ako nenapadnuteľný. Konanie in fraudem legis predstavuje postup, keď sa niekto chová formálne podľa práva, ale tak, aby zámerne dosiahol výsledok právnou normou zakázaný alebo nepredvídaný a nežiaduci (nálež Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 314/07 zo dňa 16. 12. 2008). Rozhodcovská zmluva núti spotrebiteľa neodvolateľne sa podrobiť rozhodcovskému konaniu vo všetkých prípadoch ak bude vystupovať na strane odporcu a vzdať sa tak ústavného práva na spravodlivý proces pred nezávislým súdom, ak sa dodávateľ bude voči spotrebiteľovi domáhať svojich práv pred rozhodcovským súdom. Rozhodcovský súd je súkromnoprávnym orgánom, ktorý neoplyva atribútmi nositeľa verejnej moci. Aj keď v danom prípade predložila oprávnená tzv. nevýhradnú rozhodcovskú doložku, možnosť voľby pre spotrebiteľa je len iluzórna. Pokiaľ má spotrebiteľ postavenie odporcu, tak v prípade žaloby na rozhodcovskom súde si už nemôže zvoliť všeobecný súd. Vychádzajúc zo znenia rozhodcovskej zmluvy je zrejmé, že dodávateľ už od počiatku sleduje jej koncipovaním riešenie prípadných sporov rozhodcovským súdom za účelom reálneho sťaženia uplatnenia práv spotrebiteľa. Pokiaľ odporca poukazoval na ním uvedené rozhodnutia súdov, súd k tomu uvádza, že ide prevažne o rozhodnutia v exekučných veciach, kde exekučné súdy vychádzajú z pravidla len z listín predložených oprávneným. V danom prípade ale navrhovateľ poprel individuálnosť dojednaní rozhodcovskej zmluvy a preto sa súd nestotožnil so závermi v nich obsiahnutých. Obranu odporcu spočívajúcu v tvrdení o súlade rozhodcovskej zmluvy s § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka

vyvracia samotná rozhodcovská zmluva, ktorá vo všetkých prípadoch, ak dodávateľ podá žalobu voči spotrebiteľovi na rozhodcovskom súde núti spotrebiteľa neodvolateľne sa podrobiť právomoci rozhodcu vybraného dodávateľom a nemožnosť riešiť svoj spor s dodávateľom na všeobecnom súde. Odporca poukazoval tiež na skutočnosť, že rozhodcovská zmluva nie je v rozpore s ustanovením § 53 ods. 4 písm. a) Občianskeho zákonníka, pretože interné predpisy rozhodcovského súdu sú zverejnené. K uvedenému súd uvádza, že zverejnenie interných predpisov rozhodcovského súdu nemá za následok splnenie podmienok v spotrebiteľskej zmluve, s ktorými má spotrebiteľ možnosť sa oboznámiť pred uzavretím zmluvy. Totiž až z rozhodcovskej zmluvy nadobudne spotrebiteľ vedomosť o tom, ktorý rozhodcovský súd bol dodávateľom vybraný na riešenie sporov. Teda až okamihom podpisu nadobudne vedomosť o rozhodcovskom súde. Taktiež nie je povinnosťou spotrebiteľa vyhľadávať predpisy o rozhodcovskom konaní. Odporcu ako dodávateľa zaťažuje povinnosť oboznámiť spotrebiteľa so všetkými internými predpismi rozhodcovského súdu, ktorý si vybral. Z hľadiska obsahu ustanovenia § 53 ods. 4 písm. a) Občianskeho zákonníka je dôležité, aby spotrebiteľ mal reálnu možnosť oboznámiť sa s podmienkami, ktoré má dodržiavať. Preto je povinnosťou dodávateľa mať interné predpisy rozhodcovského súdu k dispozícii, preukázateľne s nimi spotrebiteľa oboznámiť a nie svoje povinnosti zľahčovať odkazom na Obchodný vestník. Spotrebiteľa nemožno zaťažovať povinnosťou vyhľadávať v desiatkach rozhodcovských súdov ten konkrétny, ktorý mu dodávateľ vnútil a následne vyhľadávať v Obchodných vestníkoch, kde ten ktorý konkrétny rozhodcovský súd svoje predpisy zverejnil. Zvlášť ak pri podpise rozhodcovskej zmluvy nemá tieto informácie k dispozícii, keďže zmluvu uzatvára v priestoroch dodávateľa, resp. jeho zástupcu, a teda dodávateľ ich musí mať k dispozícii a podľa § 53 ods. 4 písm. a) Občianskeho zákonníka s nimi aj spotrebiteľa oboznámiť. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že rozhodcovská zmluva, ktorá založila právomoc rozhodcovského súdu konať a rozhodnúť vo veci medzi dodávateľom a spotrebiteľom je neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka, ktoré obchádza, a preto z dôvodu že rozhodcovská zmluva nebola uzavretá v súlade s právnym poriadkom obchádza, a preto z dôvodu že rozhodcovská zmluva nebola uzavretá v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, návrhu vyhovel a podľa § 40 ods. 1 písm. a) bod 1 zákona o rozhodcovskom konaní napadnutý rozhodcovský rozsudok zrušil.

Podľa ust. § 142 ods. 1 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Podľa ust. § 149 ods. 1 OSP, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa ust. § 151 ods. 8 OSP, vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadří osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

O trovách konania rozhodol súd v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. a vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Navrhovateľ bol v konaní úspešným, preto mu súd priznal náhradu trov právneho zastúpenia v sume 350,02 eur vrátane DPH, ako si ju správne vyčíslil jeho právny zástupca. Odmenu za jeden úkon právnej služby si správne uplatnil vo výške 64,53 eur za rok 2015. Trovy právneho zastúpenia v sume 350,02 eur pozostávajú z týchto položiek: 1/ odmena za úkony právnej služby: v r. 2015 - 4 x 64,53 eur (príprava a prevzatie zastúpenia, podanie žaloby, účasť na pojednávaní 24.9.2015 a 13.10.2015); 2/ režijný paušál v r. 2015: 8,39 eur x 4; 3/ 20% DPH z súčtu súm z bodov 1/,2/, t.j. 58,34 eur.

Právny zástupca navrhovateľa žiadal zaplatiť trovy právneho zastúpenia na účet vedený U. U., E..L.. Č.. Ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, U.: XXXXXXXX, V.: XXXX, L.: L., K.: L. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXXX.

Podľa § 4 ods. 2 písm. za) zákona o súdnych poplatkoch je navrhovateľ ako spotrebiteľ domáhajúci sa ochrany svojho práva podľa osobitného predpisu oslobodený od platenia súdnych poplatkov. Súd návrhu navrhovateľa vyhovel v celom rozsahu, preto v zmysle § 2 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch súd uložil povinnosť odporcovi zaplatiť súdny poplatok za návrh v sume 99,50 eur podľa položky 1 písm. b) citovaného zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu

v Trnave, trojmo, ak sa účastníci tohto práva nevzdali po vyhlásení a odôvodnení rozsudku na pojednávaní.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. Musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. a)-f) O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.